

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Medsættelse af et staaende Udvalg for Landstingets Forretningsorden.

Formanden: Mit Forslag gaar her ud paa, ligeledes ganske i Overensstemmelse med det sædvanlige, saaledes som vi har efter Aar have gjort, at der nedsættes et saadant staaende Udvalg, bestaaende af de tvende Viceformænd og 5 Medlemmer, valgte her i Salen. Ogsaa her spørger jeg, om nogen vil udtale sig. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, betragter jeg Forslaget som vedtaget.

Valget, af Medlemmer saavel til det sidste som til det før nævnte Udvalg vil komme paa Dagsordenen før næste Møde.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1769 ff.)

Mourier-Petersen: Efter at Lovforslaget om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene for to Aar siden blev vedtaget her i dette Ting, kom det tilbage fra det andet Ting til Landstinget i Slutningen af sidste Session. Landstinget nedsatte et Udvalg, hvoraf jeg ogsaa havde den Ære at være Medlem; men paa Grund af den knappe Tid kom Forslaget ikke til nogen følgende Behandling her i Tinget. Smidlertid lykkedes det dog Udvalget at faa afgivet en Betænkning, der, selv om den ogsaa var mere kortfattet med Hensyn til sin Motivering af enkelte Punkter, end den ellers vilde være bleven, dog vistnok maa anses for tilstrækkelig at have tilkjendegivet Flertallets Standpunkt med Hensyn til det vigtigste Stof. Folketinget havde ved sin Betænkning vedtaget forskellige Vendinger til Lovforslaget, af hvilke Landstingsudvalget kunde gaa ind paa enkelte, medens der ogsaa var flere deriblandt, som man ikke kunde tiltræde. Det Spørgsmaal, som under Behandlingen i Udvalget gav mest Anledning til Forhandling, var Spørgsmaalet om Tuberkulosen, hvorom Regeringen i sit Forslag — hvad Udvalget ikke kunde andet

end billige — havde givet mere indgaaende Bestemmelser end i det tidligere i Landstinget forelagte Forslag. Hele Udvalget var enigt i at erkende, at der fra de Privates Side kan gøres mere, end Tilfældet er nu, til Bekæmpelse af denne Sygdom, navnlig ved en større Agtpaaagivenhed, naar Sygdommen optræder, og ved mere energisk at træffe Forholdsregler imod, at den faar Lov til at udbrede sig. Ligeledes vil der ogsaa fra de Privates Side kunne gøres ikke saa lidt mere i Retning af en omhyggeligere Røgt og Pleje af Husdyrene i det hele taget. Man erkender ogsaa, at denne Sygdom, hverken hvad Smittefarlighed eller Ondartetthed angaar, kan sættes i Klasse med de her i dette Lovforslags § 10 A. omtalte ondartede Sygdomme, saa at der ikke med Hensyn til Tuberkulosen er den Anledning for Staten til at fride ind, som der er med Hensyn til de andre af mig nævnte ondartede Sygdomme. Men alligevel har Sygdommen saa stor Udbredelse i vore Besætninger og medfører saa store Tab for Landbruget, at der er al Dpfordring for Staten til at træde til. Spørgsmaalet er blot, i hvilket Omfang det staar, og hvor store Ofre man maatte ansæ det for rigtigt, at der bringes fra Statens Side i dette Dømed. Herom have Meningerne været delte. Jeg tror nu ikke, det kan nytte at stille Fordringerne saa højt, at vi intet faa. Jeg vil tilraade, at man søger ved gensidig Smødekønnen dog at faa Hjælp fra Statens Side til Ondets Bekæmpelse ved at faa gennemført Foranstaltninger, som kunne virke heldig i den Retning. Udvalgets Flertal, hvortil jeg hørte, blev enigt om at slutte sig til et Forslag, som findes i Regeringens Forslag under § 10 a. Bestemmelserne her lyde saaledes: „Dyr, der i kendelig Grad lide af Tuberkulæring, maa ifkun afhændes til Slagtning, og maa Rødet derhos ikke sælges eller bruges til Menneskesøde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Altest godtgøres, at Rødet kan gives saadan Anvendelse. Mællen af Røer, der lide af Vertuberkulose, maa ikke sælges; ej heller maa den anvendes til Smør- og Ostefabrikation og maa kun bruges til Menneske- og Kreatursøde i lovl Tilstand.“ Dette fandtes ogsaa i Forslaget, den Gang det kom til os, og der er altsaa ikke her foreslaaet noget nyt fra Landstingsudvalget. Derimod er det følgende Stykke, som findes i § 10 under b, opstillet efter Samraad mellem Indenrigsministeren og Landstingsudvalget, og det er altsaa paany optaget i det her foreliggende Forslag. Det lyder saaledes: „Inden-